

को परिषद पिहाँ वःगु सफू--

योग सुधा

नेपाल भाषा गय् च्वय्गु ?

मस्तय् न्हवःसा

निबन्ध परीचय

साहित्यया सुलचं

पुलांगु म्ये

गद्य पुचः

बिश्वन्तरथा मचात दान

छ्वास

अहंत् नन्द

याकःमिया चा

थुलिचा

कीगु साहित्य

नेपाल भाषाया प्रारम्भिक अंकगणित

पद्य पुचः

गद्य पुचः (निगूगु)

जीन लुमनाः

मुना स्वां

खैयामया रुवाइ

नेपाल संगीत (अंग्रेजी)

नःलि कविता

स्वां-सिन्हः

सामान्यज्ञान

फूस्वां

न्हू बाखं पुचः

आखे (विश्वबाखं)

कंस्वां

तय्जु

नेपालभाषा साहित्यया जातः

नेपाल-संस्कृति

न्हू धाः

साहित्यया तिसा

नेपाल भाषा सफू गू २ गू

नेपाल भाषा गय् च्वय्गु ?

नेपाल कन्द्रीय विभाग
मा सा शा सकाय
त्रिवि
२०४३

चवःह्य

चित्तधर 'हृदय'

निकोखुसी

१०९७

मू - १३०

प्रकाशक

नेपालभाषापरिषद्

कायस्थ २०४३

नेपाल भाषा परिषद्, ३६१, न्यततुंछे, कान्तिपुर १३

थाःगु थायः- मदन प्रिन्टिङ्ग प्रेस, असन, बालकुमारी, दुछे ।

नैपाल भाषा गय् चवय्गु ?

300C/0622/0623

पिका: पाखें

अ २५ दं पुलांगु सफू हानं नं पिकाय् माल धका: पाठ्यक्रम
समिति सल्हा बिया दी थें छुं भति तैसा नं तना: पिकया बिया ।
आशा दु अ सफूचां विद्यार्थी पासापिन्त छुं ज्या वइ ।

भाषा धयागु लिं लिं न्हू जुया च्वनिगु छः, धातुं जीवित भाषाया
विशेषता हे थ्व । कीगु भाषा नं ह्लाह्लां च्वच्वं भति भति पाना वन,
पुलांगु व्याकरणं न्हूगु रूप काल । अले दकले ह्लापां कीगु भाषाया
सफू थासा-आखलं स्वर्गीय पण्डित निष्ठानन्द बज्राचार्यं पिकया
बिज्यात । वयां लिपा बैद्य धर्मादित्य धर्माचार्यं बुद्धधर्म व नेपालभाषा
पत्रिका पिकया: छपला: न्ह्याका बिज्यात । हानं धर्मोदय सभां धर्मोदय
पत्रिका पिकया: उकिया पला: त: पला: याना बिल । नाप नापं
स्वर्गीय कवि सिद्धिदास व स्वर्गीय कवि योगबीरसिं आदि अनेक
कवि व अनेक लेखकपिसं नं बराबर सफू च्वया: हे व्याकरणयात नित्य
नवीन यानां यंका च्वन । व हे प्रकाशित पत्र पत्रिका व सफू सफुलिं
न्येदं निसें थ: याना: च्वया: वयाच्वंगु कीगु वर्तमान व्याकरणानुसार
कीगु भाषा गय् चवय् मा: थें च्वं, व शब्द, पद, अथवा वाक्यया रूप
व्यावहारिक रूपं थुकी क्यनेगु प्रयत्न याना । छाय्, छु खें थय् जूगु
धका: उकिया कारणादि मालेगु ज्या वैयाकरण महोदयपिनिगु । की
लेखपिन्त ला थुलि सीव हे गाके ज्यू कि फलाना शब्द, पद, अथवा वाक्य
गय् चवय् मा: । कासँ, कीगु भाषाया ह्रस्व, दीर्घ, विसर्ग, विभक्ति,
अनुस्वार, अनुनासिक आदि गन गय् चवय् मा: व मा: वने-

इ उ या ह्रस्व दीर्घ-

जित: की दुगु जाकि मयो । हुंगु जाकी की दु ।
जाकि किलं नल ।

नेपाल भाषा गय् चवय्गु ?

मचां खि फात । मचा खी दुन । ह्लातय् खिति थात ।
 पंजादांबलय् खीर थुल ।
 मिसातय् गिजे यात । उस्तादं गीत हाल ।
 चि चिकं नित्तां कंट्रोल जुल । ज्यासलय् लुं चो न्यात ।
 छि कल्लय् फास । छिपां छी छसाः हल ।
 जि जी मयो ।
 फी ह्लातय् फिर्पांचि दु ।
 लाया ति साः । वया न्यतालय् ती दु ।
 ह्मिगः पार तिथि खः । वया अंगुली थो थुना तल ।
 पलख दिस । घालय् आइदिनं दी यो ।
 वं खापा धिना चवन । पसःया ऊयाःधी तिनाः वा रे ।
 निनि वल । छ्येया नी स्वन ।
 नीलः व नीगू या नि दीर्घ जुइ । कःनिया सिबे तछ्व नो । निपा
 ह्लातय् निगू सफू दु ।
 सःपि व पिपी न्याना हति ।
 तुफि छफि हल । दुरुकनय् फी थात । त्याफि फी तःलय् लात ।
 बिया तुति बिं जक खनि । व धात्थे वीरह्म खः ।
 भुतुली मि च्यात । चिकनय् मी ह्लात ।
 वं वयात लित । सिजःया सिबे ली दं ।
 वया छ्येनय् सि थात । सीया मत च्यात ।
 सिं छकु हल । किसानि छह्म कू पाच्छायाः वन । जाकि बकुया
 गोकू दु ?
 खुह्म खु वल । छह्म खु खू ।
 थ्व फिगू सफुलिं जिगु खः ।
 चुपिया चु बत्लाः । चू थें पाउँ ।

जिगु छुनु लाकां जूबलय् तन । जुजु धाय् जू छता तोति ।
 तु तुतां नं याय् ज्यू । थौं कल्लय् बुँइ तू ह्वः ।
 थुम्ये न्याना हल । मि पुइगु थू । सल्लायात निथु पथू न्याना हति ।
 जिके सचिछ दुगुचा दु । दूदःसि धंकल ।
 बनय् धुं वल । बुखाचवय् धू दु ।
 थौं छको ससुपुजा वने नु । म्येयात हिनु मालाः स्यात ।
 तःसिया पु आपाः दु । ततःगोगु भिपू ववखाल ।
 भु तज्यानाः भू सीदत ।
 बेंय् वाःगु सू मुन ।
 सु नं थिकय् जुल । सूओ धयागु ह्योभोजय् माः । कसू पयासुल ।
 गसू छुल ।
 प्याखं हुल । ह वल ।
 ह्मपूजा फी न्हगु न्हु खः ।
 नी म्हुल । चसू छम्ह हति ।
 पुतु छित । पुतूग्वे बिल ।
 भुतु मिसा वल । भुतू च्यात ।
 पॅलः लनां पॅल दु ।
 वया ह्म बांलाः । वं ह्मः न्याना हल ।
 अनुस्वार व अनुनाशिक—
 जितः कं वाः । तुती कं थात ।
 वं खें ह्लात । वयागु खं व तं चाल ।
 वयात गं । वं गं थात ।
 वया जें चिकि त्याः । वया जं प्याहां वल ।
 उकी भचा तें । वया तं पिकाल । गोतें दु ।
 वयात थं । कथं कल ।

याकन दें । किसिया वं । व निदें दत । जि निदें थें ।

नंया चुपि नः । जि यल्य वने नं ।

वयात लेंय पें । पंब्बय ग्यानापु ।

जाकि फें ज्वें । फं दाना बिल ।

बें थिला चवन । वं बुया वल । वं वें पुल ।

वया सें हाकु । व मसीनि सं ।]

कःमिया ज्याभः हें । वं स्वांमाः हं ।

खुं वल । खुं खुल ।

कय्गू में । न्यताः संक दाल ।

लें मस्यू । वं लं मफ्यू ।

आलु में । वया न्यताः सं ।

वं जाकि वेंल ।

छुं वल । छुं मदय्क नल ।

वनय् धुं वल । देवल्य् धुं च्याकल ।

विसर्ग-

कनि वल । कःनि मुल ।

कसू नल । कःसू ओ छुत ।

कःसी कसि पाना तल ।

तताजु वल । तताःजुं सःतल ।

घच्चाः तुल । घःचा तुंथी कुतु वन ।

स्वांमाः हन । स्वांमा पित ।

सीमा धकाः सराः बिल । जी सकलें सीमाः ।

वा वल । वा सन । वाः को दल । बुंइ वा सल । थौं छु वाः ?

सा वल । साःकु हल ।

लासा लाल । छ लाःसा वा ।

थाज्याय् का वल । भौमचा काः वल ।

क्वेल्हे खा कुन । ऊयालय् खाः तज्यात ।

वया गा हल । कं कायत गाः म्हुल ।

चा काल । गःचाः ह्लात ।

छ्वास्य् बौ तल । व मिजं छ्वाः ।

जा नल । जाः ग्वल ।

ता छिना वन । ताः ग्वे ल्वःमन ।

वयात छथु दा । खसिया दाः आपाः दु ।

थ्व खं वयात धा । नार्याखिया सिबे धाः तग्बः ।

नासःद्यो । चुक्य् नाः दु ।

बखुं पा नाय् । मञ्जुश्री पाः गय् थाकु ।

फा धयाहा साप ल्हं । चर्सिया फाः तःफाः ।

बाताया बाः काल ।

भाती तयाः वसः नाल । जाकिया भाः थाहां वल ।

घ्यो धयागु माःछि हे माकु ।

छं थुलि ज्या या । वं व ज्या याः ।

ला नयाः प्वाः स्याः । अयलाः त्वंसा प्वाः स्याः लाः ।

हापो दन । चिकुलां तीतु महाः ।

वसन्तवल्य् गुई गःपःतःपु धकाः हाःगु ताय् दु ।

वयागु चित्रकला खनाः जिमि कलाः लय्ताल ।

क ! जि नं कः नइला ?

जिथाम् छ्येय् अयलाः छुव्वला त्वनेत नं अय्ला ?

रामं याःगु ज्यां यानाः श्यामयागु दां तन ।

तता वल । ततां तःता ज्या व्वल ।

जिमि तताजु खनाः वया तताःजु ग्याः ।

मेयाके ला खात । म्हुतुं लाः वल ।
 बसि खुल । बःसि सल ।
 मिखां खनि । खापा खनि । वं धाःगु खःनि । अय् हे खः खनी ।
 विसर्ग, अनुस्वार व दीर्घ शब्दय् विभक्ति च्वनिवलय्—
 हुं छय्य् संक्याः दु । ल्यासे छह् कयालं वस्वः वल ।
 कंगःया त्वाः दु । कंगलं त्वाथं ववानाः नः ।
 निभाः त्वल । निभालं कयाः कपाः स्यात । उकि कपालं चःति
 वल ।
 मिजं छह् वल । व मिजनं मिसा छह् खन ।
 स्वां ह्या च्वन । व स्वानं छह् मिसां छुत ।
 वया पिलाक्व सिसिथां थें च्वं । व थामय् किसि ची मज्यू ।
 मिसा छह्स्यां ह्याउँसिह् न्याके छ्वाः व सिह्ललं तिनाः
 छाय्पल ।
 चुकय् मंगाः दु । वया तुति मंगालय् दुन ।
 वं यक्व अय्लाः त्वन । वयात अय्लाखं काल ।
 वया कलाः वल । वयात कलातं न्वात ।
 वया ससः असनय् । व ससलय् वन ।
 मातं तः जाः । मातनय् च्वंगु कयाः बांलाः ।
 आलुइ साः तल । सालं आलु आपाः सल ।
 वं जाः त्वल । जालय् न्या आपाः वयन ।
 आः कापःया भाः व्वाहाँवल, न्हापाया भावं लात ।
 आः तर्क याय् धुन, आवलि याय् मखुत ।
 खाः तज्यात । खालं तात ।
 दाः दुगु ला । प्वाथय् दाखं भुन ।
 प्वाः स्यात । प्वाथय् दत ।

मां वल । मामं हल ।
 स्वां ग्यल । स्वानं छुत ।
 सफू न्यात । सफुली खन ।
 गसू हल । गसुलि सुल ।
 भुतुली भुतू दु ।
 कपाः स्यात । कपालय् दाल ।
 आकाशय् सुपाय् दु । सुपाचय् लःदु ।
 असंत्वालय् उदाय्त्त यक्व दु । उदासय् व्यपारी आपाः ।
 वहःया करवा । वहलं सिया तःगु देमा ।
 खुलि मिसा वल । खुलिनं खू काल ।
 खू छह् दु । छ खुलि धाय्वं जीला ?
 हुंकन भौ दु । दुरु भति त्वन ।
 आयपा पौ बांलाः । पलि मचा कुतुवल ।
 सासौ उस्त नैमवः । सली चा त्वाक छ्यात ।
 सली न्याना हल । सलिखय् दुरु लुत ।
 भुतुलि कुं वल । अमिगु भौगाः कुंगः ।
 वया मां भि । वया मामं माया याः ।
 वया अबु सः । जिमि अबुं बो बी यो ।
 छं दाजु वल । छं दाजुं धाल ।
 वया पीभत बांलाः । वया पीभतं थाज्या थाः ।
 छिमि किजा आखः सः । छिमि किजां आखः व्वं ।
 जिमि भौ ज्या नी । जिमि भलि जा थू ।
 वया भाःत खँ सः । वया भाःतं अय्लाः त्वं ।
 वया कलाः सुज्या सः । वया कलातं स्वीटर थाः ।
 वया म्हाय् वल । वया म्हाचं कपाय् पयं ।

वया जिलाजं नखत्या वः । वया जिलाजनं कलाः लित व्वना थंकल ।
जिमि पाजु यल वन । जिमि पाजु बसजाः हल ।
जिमि मलयजु छुच्ये दु । जिमि मलयजु मानेयाः ।
वया काय कलकत्ता वन । वया काय अनार बिया हल ।
जिमि अजि बुढि जुल । जिमि अजि जिमित गबले हे बो मव्यू ।
वया आज्ञा धुसि । वया आज्ञा तुतां चू ।
अमि निह्य त्यपुलिं ख्वाय् खुसि । खुसिनं ख्वाय्यात सःतल, ख्वायं मताः ।
यारपां यालियात स्वत । यालिनं यारपायात । तर धात्थेया खे अमि
निम्हस्यां निम्हसितं स्वःगु मखु ।

स्वकिनं धाःथे स्वैःथाः दु । उकिं स्वैःथालं स्वकियात धात्थे यो ।
कां व कनि निम्ह पचि पचि याना वल । कांयागु लहाः कनि ज्वना
वल, कानं कांथ चुया वल ।

च्वाकिनं च्वापुकाःयात धाल- छ साप हे च्वापुकाः बा, च्वापुकालं
लिसः बिल- खः च्वाकि, आपाः च्वाकि जूगुलि थः छुकिं जूगु मखं !

छुकिनं न्हायकं स्वत । थःत छुकिं खन । भाःतम्ह स्वत, व नं छ्वाः ।
छ्वालं आपातियात स्वात । आपातिं खूयात गिजे यात । छुलिं
खुलिंयात बोबिल । छुलिनं तंम्वेकल ।

छ साप ध्वां । व ध्वानं धाय्वं जीला ?

विभक्तिया निगू रूप-

व मन् खः । वयात मन् धाः । वैत बिल ।

सु सु वल ? सुनां यात ? सुयात बिल ? स्वीत बिल !

थ्व बांलाः । थ्वयात बांलाः धाः । थ्वैत सकसिनं ब्यू ।

क्रियाया ह्रस्वदीर्घ-

वयात ज्या याकि । म्येयात गःकी ।

वंगः ल्वाइ । भौमचा थःछेय् चाई ।

वं ज्या याइतिनि । ज्वरयात पाउँ मनी ।

खुकुरीं पालि । बै थिलि । दुरुवा ली ।

वसतय् रंगं की । ग्वरलय् सलामं गी । लाखि ची । छिपां कापः
छी । थ्व वासलं जी । ज्वाः ज्वाः तिसां ती । थीमत्योम्हं थी । अबुजुं
धया दी । प्वाःस्याःसा लाभा नी । विल्लां वा पी । सुन्ति न्हूगु लें फी ।
भाःतं वसः बी । पसल्यां मी । शत्रुं ल्यू थें ली । सकले छन्हु सी । जैत्रं
छ्ये पी । वसः ही । धाः हिई ।

ज्या याइ । खँ ह्लाइ । वा धाइ । चाः हलि । थःछेय् वनि ।
स्वांमाः हनि । म्वाःकःछे मनि । लिपा खनि । मबोव हालि ।

जा दुरु वालि । दुरुवा ली ।

सिमाया हा ली । मवः धकाः पाजु हालि ।

प्वाःस्याःगुली आलु मुनी । कसी तयाः आलु मनि ।

कैचि कापः चाइ । थःछेय् चाई ।

असमापिका क्रियाया विविध रूप-

वसः लख्य चाया च्वन । कापः कैचि चाना च्वन ।

तःसि छाना च्वन । देन्ना छाना च्वन ।

छोपालाखं लाना च्वन । लासा लाया च्वन ।

लं खाया तल । चुपि ला खाना च्वन ।

जुलं बुना च्वन । घः बुया च्वन ।

बसिं खुयाच्वन । कापः खुना च्वन ।

आखः व्वना च्वन । कंगः व्वया च्वन ।

म्यं पयया च्वन । कपाय् पयना च्वन ।

वं दां ह्याया च्वन । वया चाह्य् ह्याना च्वन ।

थुगु खे जुया च्वन । सिमाय् कंगः जुना च्वन ।

पुखू जाया वल । निह्य जाना वल ।

व खँ ताया चवन । नँकी ताना तल ।
 मचायात दाया चवन । कापः दाना चवन ।
 नौद्वयँ हामो माला चवँ । थःके दुगु ख्यला छव ।
 काय्या खाः सिका चवन । सिँकु दिका चवन ।
 बजि भपा चवन । मिसा छायापा चवन ।
 असमापिका क्रियाय् अन्तय् 'ना' व 'या' वगुइ—
 मिखा कना चवन । त्याय् कया चवन ।
 थों कायाः दल । खापां कानाः सित ।
 गः कियाः सित । हि किनाः सिल ।
 निभालं खयाः गन । व खनाः जि ग्यात ।
 यखायाः स्यात । दाः खानाः यन ।
 ला खुना चवन । ध्यवा खुया यंकल ।
 आखः गियाः चवकल । ध्वगिनाः वन ।
 म्हाय् लिगनाः हल । सल गयाः वल ।
 चवना चवन । चवया तल ।
 इचा चाया चवन । लं चाना चवन ।
 धकं चियाः पचि पंम्हुल । खिपतं चिनाः हल ।
 जाकि चुना चवन । तुतामं चुया वल ।
 स्वां छायाः वन । तु छाानाः नल ।
 ओ छुना चवन । ला छुयाः नल ।
 लः जायाः वात । निह्य जानाः यात ।
 गुच्छा तनाः मचा खवन । पिलाय् तया तल ।
 बसि ताना चवन । मांया सः तायाः मचा खवल ।
 गमुली तिया तल । सिह्ललं तिनाः छायापल ।
 छयँ तुनाः वन । धवतं तुयाः तल ।

पक्खाः पिया चवन । वा पिना चवन ।
 खि फाना चवन । सिँ फाया चवन ।
 मचा बुयाः यन । जा बुना चवन ।
 निभाः बिना चवन । वयात बियाः वन ।
 ध्यबा मुना चवन । कःनि मुया चवन ।
 लासा लाया चवन । जेलय् लाना चवन ।
 तिमिला लुया चवन । अय्लाः लुना चवन ।
 फल सया चवन । वा सना चवन ।
 चाकुगु साना चवन । हानं सया चवन ।
 लं सुया चवन । लः सुना चवन ।
 स्वांमाः हना चवन । छयँ दुत हया चवन ।
 लः हाया चवन । ध्या ध्या हाना चवन ।
 माय्कां हिनाचवन । वसः हिया चवन ।
 भूत कालिक क्रियाया अन्तय् ल व त ज्वीगु—
 खापां कात । त्याय् काल ।
 गः किल । हि कित ।
 निभालं खल । छं धाःगु खत ।
 व थरथर खात । नकिनय् खाल ।
 कापः खुत । ध्यबा खुल ।
 हासां वा गाल । सर्गतं वा गात ।
 खापा चाल । कैचि चात ।
 खिपतं चित । त्वहेतं चिल ।
 छोयात स्वां छाल । तःसि छात ।
 ला छुल । स्वानं छुत ।
 उपि निम्ह जात । लःघः जाल ।
 सिमाय् ढंगः जुत । ज्या जुल ।

रंगं जित । ज्या याः गु जित ।

थ्व छ्येया गुलि तुत ? वसः तः ला तुल ।

तिसां तिल । सिन्हलं तित । न्हायपनं ताल । खालं तात ।

चिपं थिल । घलं लः थित । ध्याचलय् दल । लजगाः दत ।

लें दात । कथि दाल । दान फल । म्हं फत ।

निभाः बित । ध्यबा बिल । मचा बुल । जुलं बुत ।

सी मुत । कः नि मुल । अयाः लुत । ध्यबा लुल ।

जा वाल । जा वात । ववाः सात । जें ज्वनाः साल ।

खिचा सित । चिप सिल । लं सुल । सः सुत ।

मे हाल । लुफी हात । चुपि पाल । वा पात ।

छ्ये पिल । वा पित । मि पुत । घाय् पुल ।

अनुस्वार दुगु शब्दय् विभक्ति तय्वलय् म वा न मालाः उकी
विभक्ति तय्माः ।

मामं बिल, मांयाके काल ।

खि थात, व खिनय् खौं दु ।

कुनं कित, कुनय् लाक दु ।

गं थात, व गनय् स्यो दु ।

व गां खः, व गामं वल, जि गामय् वने ।

सफुली चि दु, व चिनं खौं लात ।

छुचुं मरि छुत, छुचुनय् ध्यो भचा नं ति ।

तं म्वल, तमं मिखां मखं

च्वतय् तां दु, तामय् खरि दु ।

दिं स्वत, दिनय् लाः ।

किसिया दं, दनय् लुं कया तल ।

दोछि दां दु, उलि दामं छु गाइ ?

नां दं, नामय् मि तल । लं सुल, लनं फित ।

छय्ये थां दु, थामय् चिना तल ।

मेगु उखे थुखेया-

‘स च ज’ जक मखु मेगु आखः या नं य् जुया च्वंगु शब्द
सालय् साय्मि दु, आदि ।

कीगु भाषा शब्दया जक मखु हिन्दी वा संस्कृत शब्दया नं य् जू-
खस-खय्, घांस घाय्, प्यास-प्याय्,

‘स च ज’ जुया नं य् मजूगु शब्द-

तास, यस, नस, फुस, ब्याज, प्याज, आदि ।

शब्दया ल्युने च्वंगु ‘न म’ नं लोप मजूगु शब्द-

व अन मद्दु, गन वन । आम खुनु थन हति ।

स च ज व न म मखुगु आखः या नं अकार ताहाकः मजूगु, व हे
तुं आखः लाः गु शब्द-

दख लख दत । याः न्याः गुलि जनबाहाडोयात पूजा यात । सलया

खो सः वल ।

लि वा ति अन्तय् दुगु अया जक मखु नि अन्तय् दुगु अया नं
औ जूगु-

थनियात थौं नं धाः ।

लि तिया नं औ मजूगु-

चकलि चकौ मजुसे चः लि । भति घौ भति नल । छं मति मभि ।

थतिया छो स्वेमाः ।

लि वा तिया न्ह्योने च्वनाः नं दीर्घ मजूगु उ नं यक्वं दु-

थुलि चा भुतिया गुलि दां दइ । उलि ख्यं नं कुति कुति हालेगु सा ।

सिमा चुलि जाइ । बातं कथाः पुलि स्यात । थौं यात थुलि हे जुल ।

गय् च्वय्गु